

Regelgeving

Regelgeving - en zeker standaard
regelgeving - is praktisch om
eenduidige en heldere afspraken

Proctorhamer

Mengselafhankelijke walsinzet

De belangstelling voor en de kennis van de walsverdichting, als laatste schakel in de keten die de eindkwaliteit bepaalt, blijft vaak beperkt tot een kleine groep van specialisten. Met de groei van het aantal soorten en toepassingen wordt de keuze van de walsen en de procedures echter steeds kritischer. Elk type mengsel heeft in principe zijn eigen walsmethode nodig om een optimale verdichting te bereiken. Een dunne deklaag van sma vertoont immers een heel ander gedrag dan een dikke laag grindasfaltbeton.

Alhoewel er al veel theoretische kennis van het walsen bestaat, is het vakmanschap van de walsmachinist onontbeerlijk. Vakmanschap moet echter worden opgebouwd. Bij de introductie van het ZOAB is dit vakmanschap door schade en schande opgebouwd. Met de opkomst van de kritische dunne deklaagen op basis van een steenskelet is ook weer duidelijk geworden dat ervaring moet worden opgebouwd en uitgewisseld om de vereiste kwaliteit te bereiken. De eisen aan het vakmanschap van de walsmachinist nemen toe terwijl de gelegenheid om de kennis en ervaring op te doen afneemt. Om voor de meest gangbare mengsels, zowel koud als warm, enige duidelijkheid te kunnen verschaffen over de gewenste inzet van walstype en walswijze zal een overzicht worden gemaakt. Daarbij zal tevens aandacht worden besteed aan tal van andere aandachtspunten rondom het gehele walsproces.

Ook zullen de laatste ontwikkelingen op het gebied van registratie van de temperatuur, de verdichtingsenergie en de plaatsbepaling op het werk (GPS) tijdens het walsen aan de orde komen.

en samenwerking

tussen partijen te maken.

Er hoeven immers niet per project

steeds weer nieuwe afspraken

te worden gemaakt en iedereen

weet waar die aan toe is.

In de Standaard RAW Bepalingen 2000, hoofdstuk 28 de paragrafen 21 tot en met 27, wordt verwezen naar proef 144 om het cementgehalte van gebonden asfaltgranulaat te bepalen.

Tot 2000 stond voor de proefstukverdichting de proctorproef voorgeschreven. Vanwege de soms (te) hoge cementgehalten is in de Standaard 2000 overgestapt naar de verzwaarde proctorproef. Deze aanpassing werd mede verantwoord geacht vanwege de steeds betere kwaliteit van de uitvoering. Het resultaat is inderdaad een lager cementgehalte. Vaak het minimum van 2 %.

Inmiddels, een dik jaar na het uitkomen van de Standaard 2000, beginnen de praktijkervaringen binnen te druppelen. Daaruit blijkt dat er na 7 dagen soms geen gave boorkernen kunnen worden verkregen. Een kink in de kabel bij de kwaliteitsbeoordeling achteraf. De vraag is dan of de wegfundering voldoet aan één van de uitgangspunten bij het ontwerp: een E-modulus van 4000 MPa. De directie kan dan besluiten tot een nader onderzoek (art. 28.27.06). Dit nader onderzoek kan bestaan uit het bepalen van de druksterkte na een verhardingstijd van ten minste 90 dagen. De directie kan echter ook besluiten om de gegevens uit de bedrijfscontrole bij de beoordeling te betrekken. Want als in

het werk dezelfde bouwstoffen zijn verwerkt als in het vooronderzoek, de uitvoeringsmethode en uitvoeringsomstandigheden goed waren dan mag worden verwacht dat de kwaliteit voldoet.

Dat de boorkernen niet gaaf zijn kan immers ook worden veroorzaakt door het stukslaan van de grove korrels. Is de schacht wel gaaf dan is dat ook een indicatie voor de druksterkte.

In overleg tussen directie en aannemer kan dan besloten worden een andere meetmethode (plaatbelastingsproef, valgewicht deflectie) in te zetten om de draagkracht - het ontwerpcriterium - te bepalen.

De asfaltverharding is in de meeste situaties al aangebracht en uitbreken en opnieuw bouwen leidt tot hoge directe kosten en nog veel hogere indirecte kosten.

De TC Funderingen van VBW-Asfalt is van mening dat het achteraf beoordelen van de kwaliteit ongewenst is. Tijdens het vooronderzoek en de verwerking moeten al voldoende zekerheden worden verkregen. Het daartoe door de Technische Commissie opgestelde keuringsplan blijkt een goed hulpmiddel om de kwaliteit te beheersen. De onderzoeksresultaten moeten dan uiteraard wel aan grenswaarden voldoen die leiden tot het gewenste eindresultaat. In de huidige regelgeving een druksterkte van ten minste 1,5 MPa. De vraag is nu of de vooronderzoeksprocedure in de Standaard 2000 leidt tot dat resultaat.

Ervaringen en commentaar stelt de TC Funderingen op prijs. Deze kunnen worden doorgegeven aan het bureau van VBW-Asfalt.